

"JE KUNT STEEDS MINDER VERTROUWEN OP BESCHERMING VAN DE OVERHEID. DUS SCHAKELEN MENSEN ZELF BODYGUARDS EN CHAUFFEURS IN"

vakbewegingen en universiteiten steunden en steunen organisaties als Novib, Pax Christi, IKV, Greenpeace en Vluchtelingenwerk. Die sluisen het geld door naar bijvoorbeeld Natuur en Milieu en Milieudefensie, die op hun beurt weer doneren aan VMO, Bont voor Dieren, Lekker Dier en andere radicalere organisaties. KZA stond onder leiding van Kees de Pater en Wijnand Duyvendak. Zij planden onder andere bombardementen op de villa van John Deuss in Arnhem, omdat de eigenaar olietransporten verzorgde naar Zuid-Afrika. Zij waren ook de actievoerders tegen Shell en de Makro, omdat deze bedrijven zaken deden in Zuid-Afrika. Er werden slangen doorgesneden en gebouwen in brand gestoken. In de actiegroepen zaten ook journalistiek geassocieerde mensen. Zoals Duyvendak, een van de belangrijkste redacteurs van het extreem-linkse weekblad Bluf, dat actievoerders onder meer informeerde hoe je brandbommen en ontstekingen voor explosieven moest maken en valse legitimatiebewijzen kon vervaardigen. En het blad loofde 15.000 gulden uit voor het vermoorden van de Paus. Bluf riep voortdurend op tot harde acties, sabotage, het plunderen van winkels en inbraken bij overheidsinstellingen en zat vrijwel zeker ook achter de aanslag op de toenmalige staatssecretaris Aad Costo."

Keiharde jongens

Over de Makro-brand in Nuth zegt Hamelers: "Ik herinner me die. Het was een ijskoude nacht, zo koud dat de brandweer moeite had met blussen. We hadden destijds een persoon gefiltreerd binnen KZA. Je begrijpt dat ik ook nu geen namen kan noemen. Het was toen al moeilijk informatie te vergaren. Vergaderingen werden in stukken geknipt en iedereen kreeg alleen die informatie die hij nodig had. In KZA zaten naast Duyvendak ook Paul Staal en Jan Kerkhof, een blanke explosiesdeskundige uit Zuid-Afrika. Het waren keiharde jongens. Duyvendak is in 1984 veroordeeld voor een inbraak in een militair complex." René Hamelers kan zo nog uren doorgaan, maar we besluiten hem te laten inbinden. Immers, dit kan toch allemaal niet zomaar gebeuren in een rechtsstaat? "Jawel, want de politiek durft daar niet in te duiken. Evenmin als in het gesubsidieerde verleden van Volkert van der Graaf. Deze man had wel degelijk een vuurwapenopleiding, dat merk je aan de gerichte wijze waarop hij schoot. Zijn daad is terdege voorbereid. En nu zou die man niet toerekeningsvatbaar zijn. Ik ben geen fan van Janmaat, maar als je extreem rechts bent, maken ze je het functioneren in de Kamer onmogelijk, als je links bent, ligt dat blijkbaar anders. Er wordt veel verdonkeremaand, rechercheurs worden op andere zaken gezet en beperkt in hun onderzoek: leg dat dossier maar onder je presse-papier."

Recherche

In 1992 stapte René Hamelers uit het vak. "Door de val van de muur, de ontspanning tussen Oost en West en het opheffen van de apart-

heid in Zuid-Afrika was er minder behoefte aan spionage en onderzoek." Maar de besmetting met het virus bleef. René richtte het Nederlandse Recherche Bureau op, dat zich vooral ten dienste stelt van het bedrijfsleven. "Ik kreeg meteen een vergunning van het Ministerie van Justitie en er was ook direct voldoende werk. We pakken corruptie, diefstal en ontvreemden van bedrijfsgegevens aan. En veel meer." Er kwam zelfs meer werk dan hij aankon en dus besloot hij een opleiding te starten voor particulier onderzoekers. De opleiding vergt bijna een jaar inclusief een verplichte praktijkstage van enkele maanden. Aan bod komen onder andere verhoor- en observatietechnieken, technische hulpmiddelen en sporentechnieken. Peter R. de Vries maakt voor zijn onderzoekswerkzaamheden gebruik van afgestudeerden aan het Nederlands Opleidings Bureau (NOB). Maar ook verzekeraars, bedrijven, juristen en particulieren. "Dierstallen binnen bedrijven en bedrijfspionage lossen onze mensen op. Die bedrijven halen liever niet meteen de politie binnen, als die daar al tijd voor heeft. Verzekeraars willen wel eens wat meer weten als ze twijfelen aan een aangifte van diefstal of brand. Ook de gangen van zieke en arbeidsongeschikte werknemers worden nagegaan. En wat dacht je van alimentatiebetalingen?" René Hamelers was de eerste met een erkende opleiding voor een officieel diploma. De docenten komen uit de wereld van politie en marechaussee.

Persoonsbeveiliging

Nóg harder groeit de behoefte aan persoonsbeveiligers. "Je kunt steeds minder vertrouwen op bescherming van de overheid. Dus schakelen mensen zelf bodyguards en chauffeurs in. Dat zijn zeker geen kleerkasten, maar goedgeklede en verzorgde mensen. Tussen de oren moet het zitten, niet in de armen. De mensen spreken hun talen en kunnen locaties checken op veiligheid. Chauffeurs leren omgaan met achtervolgingen en het ontwijken van de pers. Ze leren tactisch rijden met in hun kielzog een volvoertuig. Als ze over een vluchtheuvel moeten, doen ze dat zonder dat de inzittende er last van heeft. En ze kunnen een zware limousine blokkeren en om zijn as laten draaien. Ze krijgen ook vuurwapentraining. In Nederland mag je geen wapen meevoeren, maar in andere landen wel." De vraag neemt toe: "Grootondernemers, grootverdieners en artiesten die gevoelig zijn voor andere partijen, zijn belangrijke klanten. Een van onze klanten heeft zelfs 16 mensen in dienst. En op grote sporttoernooien verzorgen wij de persoonlijke beveiliging voor de spelers. Ik verheug me nu al op de Olympische Spelen in Athene." ◀